

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/111/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212225076
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1212225076.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Gažovičovej a členov senátu JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Ondreja Krajča, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova ul. č. 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20. novembra 2013 č.k. 7C 198/2012-83, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti - týkajúcej sa veci samej potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Rozsudkom zo dňa 20. novembra 2013 č.k. 7C 198/2012-83 zamietol súd prvého stupňa (po tom, čo zamietol i návrh navrhovateľa na prerušenie konania) návrh navrhovateľa; ktorým sa domáhal proti odporcovi zaplataenia náhrady škody vo výške 125,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 275,- Eur podľa zákona č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z.z.); a odporcovi náhradu nepriznal trov konania, keď vykonaným dokazovaním zistil, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 39Er 850/2009 požiadal súdny exekútor dňa 05.08.2009 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorej žiadosti exekučný súd vyhovel, keď dňa 06.08.2009 vydal poverenie č. 5102098083* a následne dňa 25.08.2009 požiadal súdny exekútor o opravu poverenia na vykonanie exekúcie, ktorej žiadosti exekučný súd vyhovel vydaním nového poverenia č. 510207288 zo dňa 09.11.2009. Ďalej zistil, že exekučný súd uznesením zo dňa 05.09.2012 č.k. 39Er 850/2009-18 exekučné konanie - v časti úroku z omeškania pre rozpor s dobrými mravmi zastavil. Takto zistený skutkový stav veci posúdil po právnej stránke podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2, 3, § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z.z.) v spojení s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (ďalej len „Ex. por.“) a dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal splnenie všetkých zákonných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď exekučný súd sa nedopustil tvrdeného nesprávneho úradného postupu; spočívajúceho v nedodržaní zákonnej 15-dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie; nakoľko tento rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 05.08.2009 už dňa 06-08-2009 a pokiaľ ide o žiadosť súdneho exekútora zo dňa 25.08.2009 o opravu poverenia na vykonanie exekúcie, pre túto ust. § 44 ods. 2 Ex. por. žiadnu lehotu neustanovuje. Konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal aj ďalší z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, a to existenciu majetkovej škody; ktorú

vyčíslil len paušálne za pracovné výkony zamestnancov, udržiavanie a správu informačného systému, za administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdavky spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde; keď na preukázanie svojich tvrdení o vzniku škody neoznačil ani nepredložil žiadny dôkaz. Napokon konštatoval, že navrhovateľ v konaní nepreukázal ani naplnenie tretieho predpokladu zodpovednosti štátu za škodu, ktorým je existencia príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a uplatňovanou majetkovou a nemajetkovou škodou, vzhľadom na to, že nepreukázal ani samotný nesprávny úradný postup exekučného súdu a existenciu škody. K uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy uviedol, že tento vzniká iba v prípade, ak bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo došlo k nesprávnemu úradnému postupu a vzhľadom na ujmu spôsobenú týmto nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením a vzniknutú ujmu nie je možné uspokojiť inak. Zdôraznil, že nedodržanie zákonom stanovenej lehoty samo o sebe nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nezakladá a je povinnosťou navrhovateľa preukázať neexistenciu účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, ako aj skutočnosti preukazujúce dopad nesprávneho úradného postupu v rôznych oblastiach jeho pôsobenia. V tejto súvislosti konštatoval, že navrhovateľ v danej veci splnenie predpokladov pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch nepreukázal, keď nepreukázal neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov (pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť spoločnosti). Dospel k záveru, že vydanie nového poverenia v danej veci; ktorým bolo opravené pôvodné poverenie; po uplynutí 96 dní od podania žiadosti nemohlo spôsobiť navrhovateľovi neistotu alebo vznik akejkoľvek škody, či nemajetkovej ujmy a mal za to, že konštatovanie porušenia jeho práva je možné považovať za dostatočné zadosťučinenie. Ako nedôvodnú posúdil námietku premlčania vznesenú odporcom, keď navrhovateľ sa o vzniku škody a o tom, kto za ňu zodpovedá, dozvedel najskôr po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty odo dňa podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (t.j. dňa 05.08.2009), t.j. dňa 21.08.2009, pričom návrh navrhovateľa na začatie konania bol súdu doručený dňa 27.09.2012, teda pred uplynutím zákonnej trojročnej premlčacej lehoty. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku; v časti týkajúcej sa veci samej; podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa v tejto časti na ďalšie konanie dôvodiac tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), v konaní rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/, f/ O.s.p.). Namietal, že v dôsledku procesného postupu súdu prvého stupňa v prejednávanej veci došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti a porušeniu jeho práva na súdnu ochranu, ktorým postupom mu súd prvého stupňa odňal možnosť konať pred súdom, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) pojednávania napriek tomu, že trval na svojej osobnej účasti (resp. právneho zástupcu) na pojednávaní vedenom nestranným sudcom na nestrannom súde, v dôsledku čoho nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní vychádzal a ani k dôkazom, ktoré vykonal a na ktorých založil svoje rozhodnutie, keď vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia napadnutého rozsudku poznateľný a nie je taktiež zjavné, či tieto listiny boli založené v exekučnom spise. Zároveň namietal i porušenie jeho práva na zákonného sudcu, keď súd prvého stupňa vo veci konal a rozhodol napriek tomu, že už v návrhu na začatie konania ho upovedomil o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť, pričom na uvedenom nič nemení ani to, že Krajský súd v Bratislave nevzhliadol v uvedených skutočnostiach dôvody na vylúčenie sudcu. Poukázal na to, že súd prvého stupňa v súvislosti s majetkovou ujmou analyzoval okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia a mal za to, že napadnutý rozsudok; z ktorého nie je zjavné, na základe akej úvahy dospel prvostupňový

súd jednoznačne a nepochybné k presvedčeniu, že mu majetková škoda a nemajetková ujma nevznikla; je potrebné ako nepreskúmateľný zrušiť, a to aj s poukazom na jeho vnútornú rozpornosť, keď súd prvého stupňa síce porušenie práva zistil, avšak ho nekonštatoval a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy. Nesúhlasil so záverom prvostupňového súdu, že v konaní nepreukázal vznik škody, keďže výšku škody, ktorú presne špecifikoval na základe účtovnej agendy, ktorú vzhľadom na ochranu osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií, nebolo možné korešpondenčne predložiť, mienil na pojednávaní preukázať aj predložením znaleckého posudku, vypracovanie ktorého by zabezpečil, avšak súd prvého stupňa dokazovanie neprípustne skrátil iba na dôkazy vykonávané ex offio, nepoučil ho podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že vo veci mieni rozhodnúť. Zdôraznil, že všetky problémy, ktoré boli v jeho právnej sfére vyvolané nerešpektovaním zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu a ktoré jasne a zrozumiteľne opísal v podanom návrhu, svedčia o potrebe nastoliť spravodlivosť poskytnutím mu finančnej satisfakcie za porušenie práva.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V posudzovanej veci vykonal súd prvého stupňa dostatočné dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj na posúdenie opodstatnenosti tvrdení, ktoré uvádzal odporca na svoju obranu (§ 120 ods. 1, 4 O.s.p.), zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. dospel k správny skutkovým záverom a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, že v danej veci neboli naplnené zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom orgánu štátu, pričom na vec aplikoval zodpovedajúce ust. § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2, 3, § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v spojení s ust. § 41 ods. 2 písm. d/ a § 44 ods. 2 Ex. por., svoje dôvody vedúce k zamietnutiu návrhu navrhovateľa aj riadne v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, a vysporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov súvisiacich s predmetom konania, a preto možno odôvodnenie jeho rozhodnutia; v napadnutej časti; považovať za presvedčivé. Obsah odvolania navrhovateľa nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti z hľadiska ním uvádzaných tvrdení v podanom odvolaní, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. V odvolacom konaní tiež nevyšlo najavo, že by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpelo takou vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Správne postupoval súd prvého stupňa, keď v danej veci zisťoval základné predpoklady vzniku objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú súdom v občianskom súdnom konaní v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého musia byť súčasne splnené tri podmienky, a to: 1/ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, 2/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup súdu a 3/ príčinná súvislosť medzi škodou (nemajetkovou ujmom) a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

Odvolací súd dospel; zhodne so súdom prvého stupňa; k záveru, že navrhovateľ v danej veci nepreukázal naplnenie všetkých zákonných podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú mu nesprávnym úradným postupom orgánu štátu, keď uvedený záver zodpovedá vykonaným dôkazom (§ 132 O.s.p.), nakoľko súd prvého stupňa vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti tvrdené navrhovateľom, ako aj listinné dôkazy založené v spise a svoje skutkové závery založil na ich správnom zhodnotení, v ktorom postupe nebol zistený žiaden logický rozpor.

V preskúmvanej veci je správny záver súdu prvého stupňa, že v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 39Er 850/2009 k nesprávnemu úradnému postupu nedošlo, keď uvedený záver zodpovedá vykonaným dôkazom (§ 132 O.s.p.), nakoľko súd prvého stupňa vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti tvrdené navrhovateľom, ako aj listinné dôkazy založené v spise a svoje skutkové závery založil na ich správnom zhodnotení, v ktorom postupe nebol zistený žiadny logický rozpor.

Odvolačný súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že exekučný súd v konaní sp.zn. 39Er 850/2009 rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote 15 dní v zmysle ust. § 44 ods. 2 Ex. por., ktoré ustanovuje; pokiaľ ide o žiadosť súdneho exekútora o opravu poverenia; neustanovuje lehotu na vydanie „opravného“ poverenia.

Vecne správny je záver súdu prvého stupňa, že navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno, keď neoznačil a nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce vznik skutočnej škody, pričom ním predložený paušálny výpočet (údajných) nákladov spojených s uplatnením práv; vyplývajúcich mu z exekučného titulu v predmetnom exekučnom konaní; vznik škody nepreukazuje. Na uvedenom závere nemôže nič zmeniť ani argumentácia navrhovateľa, že nemohol z dôvodu ochrany obchodného tajomstva predložiť pred rozhodnutím súdu prvého stupňa listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov (a teda aj tvrdenej škody) a tieto mienil predložiť až na pojednávaní, ktorého pojednávania sa napokon aj tak nezúčastnil.

Vznik objektívnej zodpovednosti štátu za škodu či nemajetkovú ujmu okrem nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu a vzniku samotnej škody predpokladá i existenciu príčinnej súvislosti medzi týmto rozhodnutím alebo postupom a vznikom škody.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel i k záveru, že navrhovateľ v preskúmvanej veci nepreukázal ani existenciu príčinnej súvislosti medzi údajným vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by navrhovateľovi ním tvrdené náklady (vznik ktorých ani nepreukázal) nevznikli, ak by exekučný súd v konaní sp.zn. 39Er 850/2009 rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o opravu poverenia na vykonanie exekúcie v 15-dňovej lehote od podania žiadosti.

Odvolačný súd sa rovnako stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že navrhovateľ v konaní nepreukázal splnenie predpokladov pre priznanie požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy, keď nepreukázal žiadne konkrétne okolnosti, resp. následky údajného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktoré by jej priznanie umožňovali, resp. odôvodňovali.

Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa, že mu súd prvého stupňa odňal možnosť konať pred súdom tým, že vec prejednal a vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 20.11.2013 v jeho neprítomnosti, odvolací súd ju považuje za nedôvodnú a účelovú, keďže navrhovateľ, resp. jeho právny zástupca, napriek tomu, že predvolanie na toto pojednávanie osobne prevzal dňa 21.08.2013 (č.l. 51 spisu), o odročenie pojednávania riadne a včas nepožiadaval a pojednávania sa bez ospravedlnenia nezúčastnil, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady (§ 101 ods. 2 O.s.p.) na prejednanie a rozhodnutie veci na pojednávaní dňa 20.11.2013 v jeho neprítomnosti.

Nedôvodná je tiež odvolacia námietka navrhovateľa, že vo veci rozhodol vylúčený sudca, keďže o jeho námietke zaujatosti v preskúmvanej veci rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 12.10.2012, č.k. 3NcC 75/2012-15, ktorým sudcov Okresného súdu Bratislava II nevyhlásil z prejednávania a rozhodovania danej veci.

Súdu prvého stupňa teda nemožno vytknúť žiadne procesné pochybenie ani pochybenie pri skutkovom a právnom posúdení nároku navrhovateľa na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom exekučného súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 39Er 850/2009, pričom navrhovateľ neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali odlišné právne posúdenie tejto otázky odvolacím súdom. Súd prvého stupňa sa v rámci predmetného konania vypořiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami uvádzanými v podanom návrhu a svoje rozhodnutie vydal v súlade s platnou právnou úpravou, pričom svoje rozhodnutie; v napadnutej časti; riadne a presvedčivo odôvodnil, a preto ani v tomto smere nemožno námietky navrhovateľa považovať za opodstatnené.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa; v napadnutej časti - týkajúcej sa veci samej; ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nepodal v odvolacom konaní návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť mu trovy odvolacieho konania podľa § 151 ods. 1 vety prvej O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.